

Ο Μαγικός Κόσμος του παιδικού βιβλίου: Συνέντευξη (Ιφιγένεια Τέκου)

Ανανεώθηκε 11:08 Τρίτη, 19 Ιουνίου 2018

Συνέντευξη
με την Εύα Κασιάρου

Ιφιγένεια Τέκου

Βιογραφικό

Η *Ιφιγένεια Τέκου* γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Σπούδασε γαλλική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας και πήρε μεταπτυχιακό τίτλο (Διοίκηση Επιχειρήσεων) από το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Εργάστηκε ως διοικητική υπάλληλος για αρκετά χρόνια σε πολυεθνικές εταιρίες, κάνει μεταφράσεις και παραδίδει ιδιαίτερα μαθήματα σε παιδιά. Μπορείτε να την βρείτε: www.facebook.com/ifigeniatekou, twitter: @ifigeniatekou

Έργα της συγγραφέως

Μνήμες χαμένες στην άμμο, εκδόσεις Κέδρος, 2014
Θάλασσες μας χάρισαν, εκδόσεις Διόπτρα, 2015
Να ονειρευτώ ξανά, εκδόσεις Διόπτρα, 2016
Το τελευταίο φως, εκδόσεις Ψυχογίος, 2018

Άλλα έργα της συγγραφέως για εφήβους

Αγάπα το ή παράτα το, εκδόσεις Λιβάνη, 2015 (βραχεία λίστα βραβείων Public)
Υolo Ζεις μονάχα μια φορά, εκδόσεις Ψυχογίος, 2017 (βραχεία λίστα Ελληνικού Κύκλου Παιδικού Βιβλίου 2018, βραχεία λίστα βραβείων Public 2018)

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Γράφετε για εφήβους και ενήλικες. Η ενήλικη λογοτεχνία ή η εφηβική είναι πιο απαιτητική κατά την γνώμη σας;

Για μένα η λογοτεχνία είναι μία και απευθύνεται σε όλους, με άλλα λόγια δεν θεωρώ ότι χωρίζεται σε είδη που το καθένα τους

απευθύνεται σε συγκεκριμένο αναγνωστικό κοινό ανάλογα με την ηλικία ή το φύλο. Διάβασα το Ένα παιδί μετρά τ'άστρα του Μενέλαου Λουντέμη όταν ήμουν δώδεκα ετών και με ξετρέλανε, το ξαναδιάβασα πριν από μερικά χρόνια και πάλι κατακλύστηκα από υπέροχα συναισθήματα, το μόνο που άλλαξε είναι ότι το είδα μέσα από το πρίσμα της εμπειρίας που μου προσέφεραν τα παραπάνω χρόνια. Η εφηβική λογοτεχνία, παρόλο που δεν τη διαχωρίζω ως ξεχωριστό είδος όπως προανέφερα, είναι περισσότερο απαιτητική για ένα και μόνο λόγο. Οι έφηβοι δε διαβάζουν και άρα ο δημιουργός πρέπει με έναν έξυπνο και ταχυδακτυλουργικό θα έλεγα τρόπο να τους προσελκύσει με θεματολογία και γλώσσα που θα βρουν ενδιαφέρουσα, θα πρέπει δηλαδή να καταβάλλει μια έξτρα προσπάθεια για να κερδίσει το νεανικό κοινό όμως πιστέψτε με... αξίζει!

Πιστεύετε ότι με τη ραγδαία ανάπτυξη της τεχνολογίας τα παιδιά αποφεύγουν την επαφή με το βιβλίο;

Τάσσομαι με αυτούς που δεν θεωρούν την ανάπτυξη της τεχνολογίας υπεύθυνη για την όποια πνευματική-πολιτισμική ένδεια στον τόπο μας. Οι υπολογιστές που τώρα τελευταία έχουν δαιμονοποιηθεί από γονείς, καθηγητές και ψυχολόγους δεν ευθύνονται για την αλόγιστη χρήση που τους γίνεται. Μέτρον άριστον έλεγαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι. Αν θέλουμε τα παιδιά μας να διαβάζουν περισσότερα βιβλία και να είναι λιγότερο μπροστά στην οθόνη υπάρχουν μερικοί έξυπνοι τρόποι που πολύ πιθανό να βοηθήσουν προς αυτή την κατεύθυνση. Διαβάζουμε εμείς. Τα παιδιά μιμούνται καλύτερα αυτό που βλέπουν παρά αυτό που τα προστάζουμε. Μπορούμε επίσης να τα παίρνουμε μαζί μας στα βιβλιοπωλεία και να τα αφήνουμε να περιηγηθούν από μόνα τους ξεφυλλίζοντας ό ,τι τους φανεί ενδιαφέρον χωρίς όμως να τους υποδεικνύουμε ποιο είναι το «σωστό» βιβλίο για αυτά.

Ποια είναι η αγαπημένη σας φράση ή ρητό;

Οι αγαπημένες μου φράσεις αλλάζουν διαρκώς αντικατοπτρίζοντας την εκάστοτε συναισθηματική μου κατάσταση. Στην παρούσα φάση θα έλεγα πως με εκφράζουν τα λόγια της *Μπλανς* από το *Λεωφορείον ο Πόθος*. *Δεν θέλω ρεαλισμό. Μαγεία θέλω.*

Για ποιο λόγο θα σταματούσατε να γράφετε;

Μπορώ να σκεφτώ ένα σωρό λόγους για να σταματήσω να εκδίδω τα βιβλία μου, αλλά ούτε έναν που θα με σταματήσει από το να γράφω. Η ανάγκη για δημιουργία είναι πιεστική και απαραίτητη όσο το οξυγόνο για κάποιον που απολαμβάνει πραγματικά τη συγγραφή.

Ποιο θεωρείτε καλό εφηβικό βιβλίο;

Προσωπικά, θα χαρακτήριζα «καλό» ένα εφηβικό βιβλίο που απευθύνεται στον έφηβο, όχι στους γονείς, όχι στους εκπαιδευτικούς ούτε στις λέσχες ανάγνωσης. Τι θέλω να πω με αυτό; Ο έφηβος δύσκολα θα παροτρυνθεί ώστε να παραχωρήσει μέρος του ελάχιστου ελεύθερου χρόνου του στην ανάγνωση σε σχέση με τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης. Ο μόνος ίσως τρόπος για να τον δελεάσουμε είναι με ένα βιβλίο που δεν θα τον πιέζει περνώντας του «υποδόρια» μηνύματα όλο διδακτισμό, αλλά θα τον κάνει να νιώθει πως περνά όμορφα την ώρα του. Αυτό νομίζω είναι το πρώτο στάδιο. Να αγαπήσει το διάβασμα. Με αυτό τον τρόπο, υπάρχει το ενδεχόμενο αργότερα να γίνει «συνειδητός» αναγνώστης.

Ποιο είναι εκείνο το παιδικό βιβλίο που θα σας τραβήξει την προσοχή, πηγαίνοντας σε ένα βιβλιοπωλείο;

Θα σας μιλήσω από τη σκοπιά της μητέρας, αφού με αυτό το ρόλο έχω αγοράσει πολλά βιβλία έως σήμερα. Θα πάμε μαζί με τον γιο μου στο βιβλιοπωλείο ώστε να επιλέξει ο ίδιος ό,τι θέλει, ορμώμενος συνήθως από τον τίτλο και το εξώφυλλο ή μπορεί να μας έχει ήδη τραβήξει την προσοχή κάποιος νέος τίτλος, τον οποίο και θα αναζητήσουμε χωρίς περαιτέρω ψάξιμο.

Εσείς με τι κριτήρια θα αγοράζατε ένα παιδικό βιβλίο για να το κάνετε δώρο σε ένα παιδί;

Θα φρόντιζα να του αγοράσω ένα βιβλίο που θα του αρέσει και θα το ευχαριστηθεί περνώντας όμορφα διαβάζοντάς το, λαμβάνοντας υπόψη μου την ηλικία, τις προτιμήσεις αλλά και την αναγνωστική του ωριμότητα, ακόμα κι αν εγώ ως ενήλικας θα είχα την τάση να του πάρω κάτι ιδιαίτερα βαρύγδουπο που πιθανόν να το κούραζε, να το παράταγε και το χειρότερο να το αποθάρρυνε απομακρύνοντάς το από μια επόμενη αναγνωστική απόπειρα.

Πείτε μας λίγα λόγια για το νέο σας βιβλίο...

Το νέο μου βιβλίο *Υολο, Ζεις μονάχα μια φορά* από τις εκδόσεις Ψυχογιός, πιστεύω πως είναι ό,τι πιο αισιόδοξο έχω γράψει. Ο τίτλος του, εκτός από το όνομα μιας νεανικής μπάντας αποτελεί και σύνθημα ζωής. Περιγράφονται οι ζωές τεσσάρων εφήβων, που βιώνουν τα σκαμπανεβάσματα της ζωής με τον δικό του τρόπο ο καθένας δοκιμάζοντας συναισθήματα όπως αγάπη, φιλία, ελπίδα αλλά και απογοήτευση και απώλεια. Ένα ατύχημα αφήνει ορφανή και ανάπηρη την Αλεξάνδρα βάζοντας φρένο στα όνειρά της. Παλεύει να προσαρμοστεί στο σχολικό περιβάλλον όπου η διαφορετικότητα δεν είναι πάντα αποδεκτή. Η Εριφύλλη, στέκεται αρωγός και φύλακας στην αναπηρία της αδελφής της. Υποφέρει από αϋπνίες, ξεσπάει στο μποξ και στη μουσική και λατρεύει οτιδήποτε γαλλικό. Ο έρωτας θα χτυπήσει την πόρτα και στα δύο κορίτσια προσφέροντάς τους την απαραίτητη ενέργεια προκειμένου να παλέψουν για ό,τι έχει σημασία και να θυμηθούν ξανά πως είναι να έχεις όνειρα και να κάνεις σχέδια. Συνοδοιπόροι σε αυτή τη διαδρομή ενηλικίωσης θα είναι ο Ορέστης που δεν έχει μάτια παρά μόνο για την Εριφύλη και ο Χρήστος, ο ντράμερ του γκρουπ με το πράσινο μαλλί, που θα διεκδικήσει με επιμονή την καρδιά της Αλεξάνδρας πασχίζοντας να της αποδείξει πως δεν τον ενδιαφέρει αν βρίσκεται καθηλωμένη σε καρότσι.

Από πόσο νωρίς πρέπει να φέρνουμε σε επαφή τα παιδιά με τα βιβλία και με ποιον τρόπο;

Δεν υπάρχει η «σωστή» ηλικία για να φέρουμε το παιδί σε επαφή με το βιβλίο. Θα έλεγα ότι από την ηλικία 0, από την μήτρα κιόλας, μπορούμε να του διαβάζουμε παραμύθια. Όσο νωρίτερα γίνει το «μπάσιμο» στη μαγεία του διαβάσματος, τόσο μεγαλύτερες πιθανότητες έχουμε ώστε το παιδί να μετατραπεί σε τακτικό ενήλικα αναγνώστη.

Πιστεύετε ότι το σχολείο προωθεί τη λογοτεχνία ή μήπως την καταδικάζει;

Εξαρτάται από το κάθε σχολείο τι βαρύτητα θα δώσει στην προώθηση της λογοτεχνίας μέσα στις σχολικές αίθουσες αλλά και εκτός. Ειδικότερα, εξαρτάται από τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, που έχουν τη δύναμη να καταφέρουν πολλά αν διαθέτουν όρεξη και μεράκι. Η δημιουργία σχολικής λέσχης ανάγνωσης θα ήταν μια εξαιρετική ιδέα. Επίσης μια άλλη καλή ιδέα που εφαρμόζει η δασκάλα στο σχολείο του γιου μου, είναι να ενθαρρύνονται τα παιδιά να διαβάζουν δυνατά μέσα στην τάξη αγαπημένα τους

αποσπάσματα από το βιβλίο που μόλις τέλειωσαν. Διάφορες τέτοιες κινήσεις αποτελούν την αναγκαία σπίθα για να ανάψει η βιβλιοφιλική πυρκαγιά.